

Så jeg vil gerne have et godt og grundigt svar fra ministeren: Hvorfor får vi usandfærdige oplysninger på et så relevant møde?

Lone Møller (S):

Socialdemokratiet kan ikke støtte de stillede ændringsforslag.

Jeg vil ikke undlade her ved anden behandling af lovforslaget at udtrykke min forundring over den debat, der har været ført det sidste døgn tid både fra højtstående folketingsmedlemmer og fra medicinalbranchen og lægemiddelindustrien.

Derfor synes jeg, det er vigtigt at understrege – sådan at befolkningen nu ikke forventer, at vi indfører medicinske tilstande, som ligger på linje med Nicaraguas, hvor man kan risikere at få udleveret hvad som helst – at der overhovedet ikke med vedtagelsen af dette forslag sker nogen indgriben i lægernes fri ordinationsret. Lægerne vil også efter vedtagelsen af dette forslag til enhver tid kunne udskrive netop den medicin til patienterne, som lægerne mener patienterne skal have. Derfor er det noget forfærdeligt sludder, når man nu giver udtryk for, at befolkningen kan risikere at få hvad som helst.

Og jeg må sige, jeg blev noget forundret, da jeg i TV-Avisen i går aftes hørte en partileder udtale, at nu er det kun de rige, der får den ordentlige medicin, og de, som ikke har råd til det, vil få hvad som helst. Det er ikke korrekt. Lægerne er stadig væk dem, der i dette land bestemmer, hvilken medicin patienterne skal have.

Og det er vel ikke for meget forlangt af lægestanden, at den også ved, hvad det er, den udskriver. Det er, som om vi laver en revolution ved at forlange, at læger tænker sig om. Det synes jeg er ganske almindelig fornuft. Så lad os slå fast her, at det ikke er rigtigt, at folk ikke fremover kan få den medicin, som de ønsker.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Den måde, hvorpå det her forslag er blevet behandlet, er efter Fremskridtspartiets klare opfattelse helt uacceptabel. Som det ganske rigtig fremgår af betænkingsbidraget, så er det – som også Venstre og De Konservative fremfører – højst utilfredsstillende, at ministeren gennemtvinger en forhastet lovgivning, uden at der har været tilstrækkelig tid til at få vurderet de vidtrækkende konsekvenser, som lovforslaget vil have.

Fremskridtspartiet er som bekendt hundrede procent enig i de betragtninger. Vi er derfor også kommet med vores eget betænkingsbidrag og har redegjort for, hvorfor det her ikke skulle hastes igennem. Uanset om det er dette her lovforslag eller andre, så er det principielt forkasteligt at haste sådan et forslag igennem, og derfor er vi af den opfattelse, at vi vil se, at det vil få nogle meget, meget kedelige konsekvenser for de borgere, der skal have deres medicin.

Vi har også observeret, at man efter ministeriets opfattelse ikke i nogen andre vestlige lande har en ordning som denne, som vil medføre, at patienterne efter vor opfattelse får en dårligere medicin. Vi har også i udvalget hørt fra deputationer, hvor galt det kan gå.

Og så kan man jo sige, at vi kan diskutere herfra og til dommedag, hvad vi tror der vil ske; men vi har i hvert fald klart understreget det fra Folketingets talerstol her i dag og også under førstebehandlingen, og så har vi i hvert fald det at holde os til bagefter. Og det, der er det kedelige, er, at hvis vi kommer i den situation, som Fremskridtspartiet spør, så er det altså mange patienter, det går ud over. Det er det uhyggelige ved denne her situation.

Så vi håber – i det mindste håbede vi på det i går – at vi i hvert fald kunne få udsat tredjebehandlingen af lovforslaget i 12 søgnedage. Det fik vi kun positive meldinger på fra CD's ordfører, fru Addi Andersen. Det er meget beklageligt for os at se, at man ikke ønsker at stå ved det, man skriver i betænkingsbidraget, nemlig at et lovforslag gennemtvinges med utilstrækkelig tid til at kigge på de vidtrækkende konsekvenser, det vil få. Hvorfor er man så ikke gået med til at udsætte det ved at lave en underskriftsindsamling, så vi kunne få udsat tredjebehandlingen af det her forslag i de 12 søgnedage?

Derfor kræver Fremskridtspartiet også i dag en afstemning om tredjebehandlingen. Vi mener, at vi i det mindste bør stemme om det her i salen, således at vi kan få en tilkendegivelse af, at det er helt uacceptabelt for Folketinget at gennemføre en lovgivning på den måde, særlig en lovgivning, der har så vidtrækkende konsekvenser, som tilfældet er her.

Og vi håber så på, at man vil vise her i Tinget, at man er meget utilfreds med den behandling, som gives både Folketinget og de mennesker, de borgere, patientforeninger og for den sags skyld andre, der vil være interesseret i at komme i deputation. Vi vil se nogle kedelige konsekven-